

Sygn. akt IV U 559/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2018 r. w S.

odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 maja 2017 r. Nr (...)

w sprawie K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o należności z tytułu składek

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od K. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 559/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 963 ze zm.), stwierdził, że K. D. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 27.873,94 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2015r. do lutego 2017r. w kwocie należności głównej 17.383,68 zł oraz odsetki za zwłokę – 1.074 zł; składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2015 do lutego 2017r. w kwocie należności głównej – 5.830,09 zł oraz odsetki za zwłokę – 362 zł; składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2015r. do lutego 2017r. w kwocie należności głównej – 1.428,47 zł oraz odsetki za zwłokę w kwocie 51 zł. Na pozostałą część zadłużenia składały się koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że K. D. nie dopełniła obowiązku obliczania oraz opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz

Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Dlatego też ZUS wydał przedmiotową decyzję, w której określił wysokość zobowiązania K. D..

Odwołanie od tej decyzji złożyła K. D. i domagała się jej zmiany. Ubezpieczona wskazała, iż decyzja jest nieadekwatna do faktów. Przedmiotowa decyzja jeszcze się nie uprawomocniła, a zostały już złożone wpisy do hipoteki. Koszty egzekucyjne nie powinny zostać naliczone, ponieważ nastąpił zbieg egzekucji, a sprawę powinien prowadzić Naczelnik Urzędu Skarbowego. K. D. wniosła o cofnięcie decyzji oraz wpisów do hipotek i o umorzenie kosztów egzekucyjnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od K. D. kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Podał, iż ubezpieczona nie zakwestionowała wysokości wyliczonego zadłużenia. Nie przedstawiła również argumentów przemawiających za wadliwością zaskarżonej decyzji. ZUS przypomniał, iż rozpoznanie zbiegu egzekucji a także kontrola prawidłowości czynności egzekucyjnych nie leżą w kognicji sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej stanowi z kolei art. 26 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wszczął z urzędu względem K. D. postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przypadających na okres od grudnia 2015r. do lutego 2017r. Postępowanie to zostało zakończone wydaniem w dniu 31 maja 2017r. zaskarżonej decyzji, w której organ rentowy stwierdził, że K. D. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz określił zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji, które łącznie wynosi 27.873,94 zł (akta ZUS).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. D. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zaskarżona decyzja zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie wysokości zadłużenia K. D. względem ZUS z tytułu przypadających w okresie od grudnia 2015r. do lutego 2017r. składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W toku postępowania prowadzonego przed organem rentowym ani też w czasie postępowania sądowego, K. D. nie skorzystała z prawa do zaprezentowania okoliczności przemawiających za wadliwością zaskarżonej decyzji. Innymi słowy, ubezpieczona nie przedstawiła żadnych argumentów, które przemawiałyby za koniecznością zamiany przedmiotowej decyzji.

W odwołaniu ubezpieczona odniosła się jedynie do kwestii złożenia wpisu hipoteki do księgi wieczystej oraz wyraziła uwagę dotyczącą rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji.

Sąd Okręgowy zauważa, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, by zaskarżona decyzja była błędna.

Nie ma przy tym podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. W toku postępowania nie ujawniły się bowiem żadne okoliczności, które przemawiałyby za tym, iż organ rentowy błędnie wyliczył wysokość istniejącego zadłużenia K. D..

Na marginesie należy zaznaczyć, iż rzeczywiście, jak stwierdził organ rentowy, sąd ubezpieczeń społecznych nie ma kompetencji do rozstrzygania o właściwości w przypadku zbiegu egzekucji. W myśl natomiast art. 26 ust. 2 i ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wystawione przez Zakład dokumenty stwierdzające istnienie należności z tytułu składek oraz jej wysokość są podstawą wpisu hipoteki do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność zobowiązanego. Podstawą ustanowienia hipoteki przymusowej jest doręczona decyzja o określeniu wysokości

należności z tytułu składek. A zatem, powyższy przepis wiąże możliwość ustanowienia hipoteki z okolicznością doręczenia decyzji określającej wysokość należności z tytułu składek, a doręczenie ubezpieczonej zaskarżonej decyzji miało miejsce w dniu 5 czerwca 2017r. (dokument zpo akta ZUS).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd oparł na wynikającej z art. 98 § 1 kpc regule odpowiedzialności za jego wynik. Dlatego też na podstawie przywołanego przepisu oraz art. 98 § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.), Sąd zasądził od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.